

бѣди или обществени нещаства, пѣтлитѣ снасятъ яйца, заравяятъ ги въ тора и отъ тия яйца се излупватъ змии.

Тая суевѣрна басня, може би много години се е прѣдавала отъ поколѣние на поколѣние, но никой не се е потрудилъ да узнае кои сѫ тия яйца и не малко пѣтли сѫ заплатили съ главитѣ си заради тѣхното намиране.

Дѣдо Клепоухчо.

Въ Индия хванали единъ слонъ и бѣрзо го опитомили.

Скоро се научилъ слонътъ да извѣршва различни работи. Господарьтъ го яздѣлъ и ходѣлъ съ него на пазаръ въ съсѣднитѣ градове и на ловъ въ близките гори.

Но най-вече слонътъ обичалъ да забавя и пази малките дѣца на господаря си.

— Ей, слончо, Клепоухчо! му викали дѣцата и му подавали нѣкоя овошка или друго за ядене.

Той сладко изядалъ поднесения му подаръкъ и въ знакъ на доволство и благодарность движелъ кѣсата си опашка . . .

Често слонътъ протѣгалъ дѣлгия си луботѣ, вдигалъ голото, чорлаво индиянче и почвалъ да го люлѣе . . .

А дѣтето прѣмирало отъ смѣхъ . . .

